

Տխրունի

Տ. ՍԻՈՆ ԱՐՔԵՊՍ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ
(1906 - 1991)

Մեծ վիշտով իմացամբ վախճամմամ լուրը Հայց. Եկեղեցւոյ ամենէն տարեց իշխա-
մաւորիմ, որ տեղի ունեցած է Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի մէջ Յուլիս 16իմ, 85-ամեայ
տարիքի մէջ:

Համգուցեալը, Միաբան Ս. Աթոռոյ, վերջիմ էր Մեծ Եղեռնի տարագրութեմէն
վերապրած Վանքի վարդապետներու սերունդիմ եւ վերջիմը 1930-իմ ձեռնադրուած իմը
վարդապետներու:

Ծնած է Կիրաշէն, Վան, 1906իմ: Տարագրութեան սարսափները ընտանեօք ճաշակած,
ապա որբացած՝ հազարաւոր տարեկիցներու եւ բախտակիցներու հետ մտած է Արարատեան
Որբամոցը, հասնելու համար Երուսաղէմ 1922իմ, ուր երկու տարիներ ետք զիմք կը
գտնենք Ժառանգաւորաց Վարժարանի ուսանողութեան շարքիմ:

1926իմ Դուրեան Պատրիարքէն կը ձեռնադրուի սարկաւազ, իսկ ընծայարանի բաժիմը
աւարտելէն ետք, 1930ի Յունիս 22իմ՝ կուսակրօմ արեղայ, մեծամուն Պատրիարքի վախ-
ճանումէն երկու ամիսներ ետք: Զեռնադրիչ Պատր. Տեղապահ Տ. Մեսրոպ Արքեպս. Նշան-
եան անոր Սարգիս անունը կը փոխէ Սիոնի, անունը մուխրական այն բարձունքիմ, որուն
վրայ կոթողուած է Ս. Յակոբեանց Մայրավանքը:

Տարի մը ետք իր վարդապետական գաւազանը կ'ընդունի եւ կը դասաւանդէ Ժառան-
գաւորաց եւ Ս. Թարգմանչաց Վարժարաններէն մերս: Միմչեւ 1938, ատեն մը կը վարէ
Կալուածոց Տեսչութիւնը, ապա կը մեկնի Միացեալ Նահանգներ:

40 երկար տարիներ, Սիոն վարդապետ (ապա եպիսկոպոս՝ 1945իմ, ձեռնադրութիւնը
ընդունելով մորթմտիւր Տ.Տ. Գեորգ Զ. Հայրապետէն) կը պաշտօնավարէ Ամերիկայի մէջ,
մախ հովիւ Փրովիտենսի, Տիբորթի, ապա Նիւ Եօրքի շրջանիմ, յետոյ Առաջնորդական
պաշտօնի կոչուելով Հարաւայիմ Ամերիկա եւ, 1958-իմ՝ Հիւսիսայիմ Ամերիկայի Արե-
ւելեան Թեմիմ, միմչեւ 1966: Այդ շրջանիմ Սիոն Սրբազան ունեցած է կազմակերպչական,
վարչական ու գրական արդիւնաւետ գործունէութիւն: Արդէն իր եպիսկոպոսացման առիթով
Հայրենիք մեկնած ատեն պատրաստած էր «Ամիս մը ի Հայրենիս» գործը, զոր հրատարակեց
Ամերիկա: Տարիներով վարած է խմբագրութիւնը Նիւ Եօրքի Առաջնորդարանի պաշտօնաթերթ
"Հայաստանեայց Եկեղեցի"ի: Իր գիրքերէն ամենէն ուշագրաւն է "Աւետարանի պատգամե-
րը", ժողովածոյ մը քարոզներու, որուն երրորդ հատորն ալ, քիչ մը աւելի միհար,
լոյս տեսաւ քանի մը տարիներ առաջ: Իր աշխատութիւններէն յիշենք՝ "Քրիստոնէական
Դաստիարակութիւն", "Քարոզգիրք", "Վանական Յուշեր", «Աւետարանի մամբով»: Իր
գրութիւններուն վերջիմ հատորը եղաւ "Խորհուրդ եւ Խօսք" աշխատութիւնը, տպուած
Էջմիածնի մէջ:

Սիոն Սրբազան ծառայած է ման որպէս Հայրապետական Պատուիրակ Եփպտոսի, Սու-
տանի եւ Եթովպիոյ:

Գործէ քաշուելէ ետք, յառաջացեալ տարիքիմ, Սիոն Արքեպս. գովելի մտածումը
ունեցաւ տեղափոխուելու Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնիմ, ուր
Հայոց Կաթողիկոսի հրաւերով դասեր ստանձնեց հոգեւոր
ման Գերագոյն Հոգեւոր Խորհուրդի անդամ եւ ատեմապետ:

1980իմ Երուսաղէմ եկաւ եւ մասնակցեցաւ Միաբանութեան անդամներուն հաւաքիմ:
Իր ետիմ կը ձգէ վաստակաշատ ու մուխրեալ հոգեւորականի մը համբաւը:
"Սիոն", յամուն Ամեն. Ս. Պատրիարք Զօր եւ Ս. Յակոբեանց Միաբանութեան,
յաւերժական համգիտ կը հայցէ բազմարդիւն իր պաշտօնի բարի հոգւոյմ:

